

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 51

Hyväksytty: FCI 17.7.1997

SKL-FKK:n valtuusto 13.5.1995

SUOMENAJOKOIRA **(SUOMENAJOKOIRA)**

1/4

Suomalainen rotu

KÄYTTÖTARKOITUS: Jäniksen ja ketun ajometsästykseen käytettävä ajokoiria. Vaikeissakin olosuhteissa metsästysintoinen. Itsenäisesti ja vaihtelevalla vainutavalla työskentelevä koira, joka ajaa riistaa haukkuen kuuluvasti.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Suomessa oli 1800-luvun alkupuolella suomalaisen maatiaiskoiran lisäksi useita koiria, jotka muistuttivat eurooppalaisia ajokoirarotuja. Rodun määrätietoinen kehittäminen alkoi Suomen Kennelklubin perustamisen jälkeen v. 1889. Ensimmäiset rotumerkit kirjattiin v. 1932. Merkittävän panoksen rodun kehittämiseen antoivat eri puolilla maata toimineet siitosyhdistykset. Myös 1900-luvun alkupuolella suoritettujen risteytykset ovat olleet luomassa sitä kantaa, josta nykyinen suomenajokoiria parhaimmillaan polveutuu. Vaihtelevaa vainuamistapaa hyödyntäen suomenajokoiria ajaa riistaa intohimoisesti haukkuen.

YLEISVAIKUTELMA: Kolmivärinen, keskikokoinen, tasakorkea; korkeuttaan selvästi pitempi, voimakas, mutta ei raskarakenteinen. Koiran seistessä raajojen tukipinta on rungon pituinen tai vähän sitä pitempi sekä edestä rinnan levyinen ja takaa vähintään yhtä leveä kuin edestä. Sukupuolileima selvä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituuden suhde säkäkorkeuteen on noin 1,1 : 1. Säkäkorkeuden suhde rinnan syvyyteen on noin 2 : 1. Kuonon pituuden suhde kallon pituuteen on noin 1 : 1. Kallon pituus : kallon leveys : kallon syvyys on noin 1 : 1 : 1.

KÄYTTÄYTYMINEN/LUONNE: Rauhallinen, tarmokas ja ystävällinen, ei koskaan vihainen.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

PÄÄ

KALLO-OSA: Edestä katsottuna tasaleveä, pääläelta holvimaisesti kaartuva. Otsa sivulta katsottuna hieman kupera. Kallon ja kuonon ylälinjat samansuuntaiset; otsaurre matala; kulmakaaret ja niskakyyhmy selvästi näkyvissä.

OTSAPENGER: Kulmakaaret muodostavat vähäisen, mutta selvästi havaittavan otsapenkereen.

KIRSU: Hyvin kehittynyt, musta; sieraimet suuret ja liikkuvat.

KUONO-OSA: Kallon pituinen, kohtalaisen syvä, melkein tasaleveä, ylälinja suora. Alaleuan muodostama alalinja lähes ylälinjan suuntainen.

HUULET: Hyvin kehittyneet; hyvä pigmentti. Ylähuuli kauniisti kaareutuva. Huulet ja suupielet tiiviit.

LEUAT/HAMPAAT/PURENTA: Leuat voimakkaat. Hampaat hyvin kehittyneet, symmetrisesti kiinnittyneet; normaali hammaskaavio. Tiivis, leikkaava pu-renta.

POSKET: Suhteellisen kuivat.

SILMÄT: Keskikokoiset, eivät ulkonevat, hieman soikeat, tummanruskeat, eteenpäin suuntautuneet. Ilme rauhallinen. Silmäluomet mustat.

KORVAT: Riippuvat etureunastaan päänmyötäisesti. Kiertyvät siten, että korvalehden takareuna suuntautuu ulospäin, kärkiosa lähes eteenpäin. Kiinnityskorkeus kirsun ja silmän kautta kulkevalle linjalle. Sileät, eteenpäin vedettyinä kuonon puolivälin yli ulottuvat.

KAULA: Keskipitkä, lihaksikas, kuivahko, ylälinja vain heikosti kaartuva. Koi-ran seisossa sen kuononkärki on selkälinjan tasossa tai hieman ylempänä.

RUNKO

SELKÄ: Keskipitkä, suora ja lihaksikas.

LANNE: Lyhyehkö ja voimakas.

LANTIO: Hyvin kehittynyt, pitkä ja voimakas, loivasti laskeva. Lantion ääriiviiva muodostaa sivulta katsottuna kauniisti kaartuvan selkälinjan jatkon.

RINTAKEHÄ: Pitkä; kyynärpäiden tasolle ulottuva. Kylkiluut kaarevat, eturinta selvästi näkyvissä.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva loivasti kohoava.

HÄNTÄ: Alas kiinnittynyt, hieman kaartuva, noin kinnerniveleen ulottuva. Tyvestä vahva, kärkeä kohden oheneva. Häntä riippuu levossa takaosaa myötäilevästi, liikkeessä se saa kohota enintään selkälinjan korkeudelle. Karvapeite sa-manlaista kuin rungossa.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Hyvin kulmautuneet. Edestä katsottuna suorat ja yhden-suuntaiset; kyynärvarret pystysuorat. Rinnan syvin kohta kyynärpäiden kohdalla. Olka- ja kyynärvarsi yhtä pitkät.

LAVAT: Suhteellisen pitkät, viistot ja voimakkaat; tiiviisti kiinnittyneet, mutta hyvin liikkuvat.

OLKAVARRET: Lapaluun pituiset, selvästi viistot ja voimakkaat.

KYYNÄRPÄÄT: Rungon suuntaisena taakse sijoittuneet, tiiviisti rungonmyötäiset.

KYYNÄRVARRET: Voimakkaat ja jänteikkäät; luusto voimakas, muodoltaan soikea.

RANTEET: Joustavat.

VÄLIKÄMMENET: Hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Hieman soikeat, korkeat, varpaat tiiviit ja hyvin kaareutuvat. Kynnet voimakkaat, mieluummin mustat. Päkiät kimmoiset, mieluummin mustat, si-vuilta tiheän karvan suojaamat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Voimakkaat, hyvin kulmautuneet, takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

REIDET: Pitkät, leveät ja vahvalihaksiset.

POLVET: Eteenpäin suuntautuneet. Takaraajan etulinja tasaisesti kaartuva.

SÄÄRET: Suhteellisen pitkät ja viistot, jäntevät.

KINTEREET: Voimakkaat, suhteellisen matalalla.

VÄLIJALAT: Lyhyehköt ja voimakkaat, pystyasentoiset.

KÄPÄLÄT: Etukäpälien rakennetta vastaavat, suoraan eteenpäin suuntautuneet.

LIIKKEET: Ravi keveää, tehokasta ja pitkäaskelista. Selkälinja liikkeessä vakaa ja kiinteä. Raajojen liike yhdensuuntaista.

NAHKA: Paksu, kauttaaltaan tiivis, poimuton.

KARVAPEITE

KARVA: Pohjakarva lyhyttä, tiheää ja pehmeää. Peitinkarva keskipitkää, rungonmyötäistä, suoraa, tiheää ja karkeahkoa.

VÄRI: Kolmivärinen. Musta mantteli, lämpimän punaisenruskeaa väriä päässä, rungon alaosassa, lavoissa, reisissä ja muuallakin raajoissa. Valkoista väriä tavallisesti päässä, kaulassa, rinnassa, raajojen alaosassa ja hännän päässä.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 55-61 cm, nartut 52-58 cm. Ihannekorkeus: urokset 57 - 59 cm, nartut 54 - 56 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

- Liiallinen kevyt- tai raskasrakenteisuus.
- Säkäkorkeuden ylitys tai alitus 1 cm:llä.
- Neliömäisyys tai liiallinen pitkärunkoisuus.
- Väärä sukupuolileima.
- Lievä arkuus ja liika äreys muita koiria kohtaan.
- Suippo- tai lyhytkuonoisuus; pään selvä kolmiomaisuus; löysää päänahkaa.
- Tasa- tai lievä yläpurenta.
- Lyhyt ja samalla jyrkkä lantio.

SUOMENAJOKOIRA

4/4

- Pitkät, hajavarpaiset tai matalat käpälät.
- Lyhyt tai selvästi pehmeä karvapeite.
- Liika kirjavuus.
- Selvä manttelirikko.
- Runsas päistärkarvan tai sudenkarvan esiintyminen.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Säkäkorkeuden ylitys tai alitus yli 1 cm:llä.
- Arkuus tai vihaisuus.
- Alapurenta tai selvä yläpurenta.
- Nikamavika hännässä.
- Täydellinen pigmentin puute kirsussa.

HUOM: Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

FINNISH HOUND
(SUOMENAJOKOIRA)
ORIGIN: FINLAND

51

DATE OF PUBLICATION OF THE ORIGINAL VALID STANDARD: 13.5.1995

UTILIZATION: A hound for hunting hare and fox by following the scent. Eager to hunt also in difficult circumstances. He works independently, he is a versatile tracker and pursues the quarry with resonant barking.

FCI:S CLASSIFICATION: Group 6

Section 1.2 (medium sized scent hounds)
With working trial

BRIEF HISTORICAL SUMMARY: In Finland in the beginning of 19th century there were in addition to the Finnish country dogs also many dogs resembling the European hound breeds. After the establishment of the Finnish Kennel Club in 1889 the development of the Finnish Hound began. The first standard was written in 1932. The breeding associations in different parts of the country were very important to the development of the breed. The crosses made in the beginning of 20th century have also helped to create the stock from which the Finnish Hound descends. Taking advantage of being a versatile tracker the Finnish Hound pursues the quarry with passionate barking.

GENERAL APPEARANCE: Tricoloured, medium in size, evenly high; clearly longer in body than the height at the withers, strongly built but not heavy. The supporting area of standing is as long as the body or slightly longer, in front it is as broad as the chest and in rear at least as broad as in the front. The sex should be clearly stamped.

IMPORTANT PROPORTIONS: The ratio between the length of the body and the height at the withers is of 1,1 to 1. The depth of the chest is a half of the height at the withers. The length of the muzzle is equal to the length of the skull. The length of the skull is equal to its width and depth.

BEHAVIOUR AND TEMPERAMENT: Calm, energetic and friendly, never aggressive.

HEAD

CRANIAL REGION: Seen from the front of even breadth, domed at the top of the skull. Forehead slightly convex in profile. The topline of the skull is parallel to the bridge of the nose; the furrow between the eyes is barely visible; eyebrows and occiput are clearly visible.

STOP: The eyebrows form a slight but clearly defined stop.

FACIAL REGION

NOSE: Well developed, black; nostrils large and mobile.

MUZZLE: Equal in length to the skull, moderately deep, slightly tapering, the bridge of nose is straight. The lower lip forms the lower line which is almost parallel with the topline of the muzzle.

LIPS: Well developed, good pigmentation. The upper lip beautifully curved. The lips and the corners of the mouth are close fitting.

JAWS / TEETH / BITE: The jaws are strong. Teeth well developed, symmetrically set in the jaws. Complete normal dentition. Tight and complete scissor bite.

CHEEKS: Moderately clean.

EYES: Medium in size, not protruding, slightly oval, of a dark brown colour, looking forward. Expression calm. The eyelids are black.

EARS: Hanging with the front edge close to the head. Turned so that the back edge points outwards, the tip nearly forwards. Set on the line drawn from the nose to the eyes. Flat, reaching over half of the muzzle when drawn forward.

NECK: Of medium length, muscular, rather clean, the topline only slightly arched. When standing the tip of the nose is at the level of the topline or slightly higher.

BODY

BACK: Of medium length, straight and muscular.

LOIN: Rather short and powerful.

CROUP: Well developed, long and strong, slightly oblique. In profile the topline continues to a beautifully arched croup.

CHEST: Long and deep reaching to the elbows. Ribs well sprung, the forechest clearly visible.

UNDER LINE: Slightly rising.

TAIL: Low set, slightly arched, reaching the hocks. Strong at the base, tapering towards the end. In repose hanging close to the hind-quarters, in action it may rise but not higher than the level of the top-line. The hair on the tail is similar to that on the body.

LIMBS

FOREQUARTERS

GENERAL APPEARANCE: Well angulated. Straight and parallel when viewed from the front; the forearms are vertical. The deepest point of the chest is at the level of the elbows. The upper arm and forearm are equal in length.

SHOULDERS: Rather long, oblique and powerful; close to the body but very mobile.

UPPER ARMS: Equal in length to the shoulders, clearly oblique and powerful.

ELBOWS: Set well behind parallel to the body; tightly close to the body.

FOREARM: Powerful and sinewy with strong oval bones.

METACARPUS: Flexible.

PASTERNS: Slightly oblique.

FEET: Slightly oval and high, with well arched tight toes. Nails strong, preferably black. Pads springy, preferably black and on the sides covered with dense hair.

HINDQUARTERS

GENERAL APPEARANCE: Strong, well angulated, straight and parallel when viewed from behind.

UPPER THIGH: Long and broad with strong muscles.

STIFLE: Pointing forward. The front line of the hind leg is smoothly curved.

LOWER THIGHS: Moderately long and oblique, sinewy.

HOCKS: Strong, rather low.

METATARSUS: Rather short and powerful, vertical.

FEET: Construction equal to the front feet, pointing straight forward.

GAIT: Trots lightly and effectively with a long-reaching stride. The topline remains level and firm on the move. The legs move parallel.

SKIN: Thick, close fitting all over the body with no wrinkles.

COAT

HAIR: Undercoat short, dense and soft in texture. Outer coat medium in length, close-fitting, straight, dense and rather harsh.

COLOUR: Tricoloured. Black mantle, rich tan colour on the head, lower parts of the body, shoulders, upper thighs and also elsewhere on the legs. White markings usually on head, neck, forechest, lower parts of the legs and on the tip of the tail.

SIZE

HEIGHT AT THE WITHERS: Males from 55 cm to 61 cm, bitches from 52 cm to 58 cm. Ideal height: males from 57 cm to 59 cm, bitches from 54 cm to 56 cm.

FAULTS: Any departure from the foregoing points should be considered a fault and the seriousness with which the fault should be regarded should be in exact proportion to its degree.

- too light or too heavy in construction
- height at the withers 1 cm more or less than given in the standard
- square or too long body
- wrong sex characteristics
- slightly timid or too angry to other dogs
- muzzle snipey or short, head shape obviously triangular, loose skin on the head
- level or slightly overshot bite
- short and at the same time steep croup
- long, splayed or flat feet
- short and obviously soft coat
- mottled colour
- clearly broken mantle colours
- lots of grey hairs or so called wolf hair

DISQUALIFYING FAULTS:

- height at the withers more than 1 cm more or less than given in the standard
- shyness or aggressiveness
- undershot or clearly overshot bite

- kinky tail
- total lack of pigment in the nose

NOTE: Male animals should have two apparently normal testicles fully descended into the scrotum.

FCI:s grupp 6
Drivande och viltspår-
hundar
(underavdelning 1)

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

FINSK STÖVARE

51

(SUOMENAJOKOIRA)

Ursprungsland / hemland: Finland

Godkänd av Finska Kennelklubbens fullmäktige 13.5.1995.

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE: Drivande hund, avsedd för jakt på hare och räv. Ivrig att jaga även i svåra förhållanden. Den arbetar självständigt genom att spåra på olika sätt och driver vilt med kraftigt skall.

BAKGRUND / ÄNDAMÅL: Förutom finska bondhundar fanns det flere europeiska stövarliknande hundar i Finland i början av 1800-talet. Man började målmedvetet avla rasen finsk stövare efter det Finska Kennelklubben grundats år 1889. Den första rasbeskrivningen fastställdes år 1932. Avelsföreningar på olika håll i landet hade en märkbar betydelse för rasens utveckling. Korsningarna, som gjordes i början av 1900-talet hjälpte också till att skapa den stamm, från vilken den nutida finska stövaren härstammar. Genom att spåra på varierande sätt driver den finska stövaren vilt med passionerat skall.

HELHETSINTRYCK: Trefärgad, medelstor, jämnhög; tydligt rektangulär, kraftig men inte tung. När hunden står skall markavståndet mellan fram- och bakbenen vara detsamma som kroppslängden eller något längre; avståndet mellan frambenen skall vara detsamma som bröstets bredd och avståndet mellan bakbenen minst lika brett som avståndet mellan frambenen. Tydlig könsprägel.

VIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN: Kroppslängd/mankhöjden ca 1,1:1. Mankhöjden/bröstkorgens djup ca 2:1. Nospartiets

längd/skallens längd ca 1:1. Skallens längd/skallens bredd/skallens djup ca 1:1:1.

UPPFÖRANDE OCH KARAKTÄR: Lugn, energisk och vänlig, aldrig aggressiv.

HUVUD

SKALLPARTI: Skallpartiet skall framifrån sett vara jämbrett och ha välvd hjässa. Pannan skall, från sidan sett, vara något välvd. Skallens och nospartiets överlinjer skall vara parallella samt pannfåran låg; ögonbrynsbågarna och nackknölen skall vara tydligt markerade.

STOP: Ögonbrynsbågarna bildar ett svagt, men tydligt stop.

NOSTRYFFEL: Nostryffeln skall vara väl utvecklad med svart pigment, näsborrarna skall vara stora och rörliga.

NOSPARTI: Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet, relativt djupt, nästan jämbrett; nosryggen skall vara rak. Underlinjen bildas av underkäken och är nästan parallell med nosryggen.

LÄPPAR: Läpparna skall vara väl utvecklade med bra pigment. Överläppen skall vara vackert avrundad. Läpparna och munngiporna skall vara åtliggande.

KÄKAR / TÄNDER / BETT: Käkarna skall vara kraftiga. Normalt tandschema. Kompletta saxbett med väl utvecklade tänder som är symmetriskt ansatta i käkarna.

KINDER: Kinderna skall vara relativt torra.

ÖGON: Ögonen skall vara medelstora, de får inte vara utstående, något ovala, mörkbruna och framåtriktade med lugnt uttryck. Ögonlockskanterna skall vara svarta.

ÖRON: Öronens främre kant skall ligga intill huvudet. Bakkanten skall vara utåtriktad med öronspetsen nästan framåtriktad. Öronen skall vara släta och nå över hälften av nospartiet samt ansatta på linjen dragen från nostryffeln och genom ögat.

HALS: Halsen skall vara medellång, muskulös, relativt torr med endast lätt välvd överlinje. När hunden står skall nospetsen befinna sig i nivå med rygglinjen eller något högre.

KROPP

RYGG: Ryggen skall vara medellång, rak och muskulös.

LÄNDPARTI: Ländpartiet skall vara relativt kort och kraftigt.

KORS: Korset skall vara väl utvecklat, långt och kraftigt, svagt slutande. Från sidan sett är korset en vackert avrundad fortsättning på rygglinjen.

BRÖSKORG: Bröstkorgen skall vara lång och nå till armbågen med välvda revben. Förbröstatet skall vara tydligt markerat.

BUKLINJE: Buklinjen skall vara svagt uppdragen.

SVANS: Svansen skall vara lågt ansatt och lätt böjd samt nå ungefär till hasleden. Den skall vara kraftig vid roten och smalna av mot spetsen samt bäras hängande och följa bakpartiets linjer. I rörelse får svansen stiga högst till rygglinjens nivå. Hårremmen skall vara likadan som på kroppen.

EXTREMITETER

FRAMSTÅLL: Frambenen skall vara välvinklade och framifrån sett raka och parallella. Underarmen skall vara lodrät. Bröstkorgens djupaste punkt skall vara vid armbågen. Över- och underarmen skall vara lika långa.

SKULDERBLAD: Skulderbladen skall vara relativt långa, snedställda och kraftiga samt väl anlagda mot bröstkorgen och mycket rörliga.

ÖVERARM: Överarmen skall vara lika lång som skuldebladet, tydligt snedställd och kraftig.

ARMBÅGE: Armbågarna skall vara rakt bakåtriktade och väl tillbakalagda samt väl anlagda mot bröstkorgen.

UNDERARM: Underarmen skall vara kraftig och senig med kraftig, oval benstomme.

HANDLOVE: Handloven skall vara fjädrande.

MELLANHAND: Mellanhanden skall vara något snedställd.

TASSAR: Tassarna skall vara något ovala och höga med väl slutna och välvda tår. Klorna skall vara kraftiga och helst svarta till färgen. Trampdynorna skall vara spänstiga, helst svarta till färgen och på sidorna skyddade av tät hårbeklänad.

BAKSTÅLL: Bakbenen skall vara kraftiga och välvinklade samt bakifrån sett raka och parallella.

LÅR: Låren skall vara långa och breda med kraftig muskulatur.

KNÄLED: Knäleden skall vara framåtriktade. Bakbenets framkant skall vara jämnt välvd.

UNDERBEN: Underbenet skall vara relativt långt, snedställt och spänstigt.

HAS: Hasleden skall vara kraftiga och relativt lågt ansatta.

MELLANFOT: Mellanfoten skall vara relativt kort, kraftig och lodrät.

TASSAR: Baktassarna skall motsvara framtassarna och vara framåt riktade.

RÖRELSER: Lätt och effektivt trav, långt steg. Rygglinjen skall vara fast och stram. Rörelserna skall vara parallella.

HUD: Huden skall vara tjock, välåtliggande och utan rynkor.

PÄLS:

PÄLSSTRUKTUR: Bottenullen skall vara kort, tätt och mjukt. Täckhåret skall vara medellångt, åtliggande, rakt, tätt och relativt strävt.

FÄRG: Finska stövaren skall vara trefärgad. Manteln skall vara svart. Varm rödbrun färg på huvudet, på kroppens undersida, på skuldrorna, på lår och även på andra ställen på benen. Vita tecken vanligtvis på huvud, på hals, på bröst, på benens nedre del och på svanspetsen.

STORLEK / VIKT

<u>MANKHÖJD:</u>	Höjd	Idealhöjd
Hanhund	55 - 61 cm	57 - 59 cm
Tik	52 - 58 cm	54 - 56 cm.

FEL: Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- För lätt eller för tung kroppsbyggnad
- Mankhöjd, som över- eller underskrider 1 cm
- Kvadratisk eller för rektangulär kroppsform
- Felaktig könsprägel
- Lindrigt skygga eller för aggressiva mot andra hundar
- Snipigt eller kort nosparti; tydligt trekantigt huvud, löst skinn på huvudet
- Tång- eller lindrigt överbett
- Kort och samtidigt brant kors
- Långa eller platta tassar, spretiga tår
- Lång eller tydligt mjuk päls

- Överdriven brokighet
- Svagt markerad mantel med rikliga inslag av bruna hår
- Rikligt med skäck- eller varghår

DISKVALIFICERANDE FEL:

- Mankhöjd, som över- eller underskrider mer än 1 cm
- Skygga eller aggressiva hundar
- Underbett eller kraftigt överbett
- Kroksvans
- Nostryffel som helt saknar pigment

TESTIKLAR: Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.